

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 89/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ludmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Chocolate Patrik s. r. o., Páterova 89/727, Rožňava, zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Törökom, Šafárikova 8, Rožňava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Re 2018/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Chocolate Patrik s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Chocolate Patrik s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie vecí v *primeranej* lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Re 2018/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 22. decembra 2016 o 13.45 h osobne doručila okresnému súdu ako registrovému súdu návrh na zápis zmeny zapísaných údajov spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra, ktorou sa domáhala podľa § 278 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s § 8 a nasl. zákona č. 530/2003 Z. z. o Obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o obchodnom registri“) zápisu zlúčenia sťažovateľky ako nástupníckej spoločnosti (konanie vedené pod sp. zn. 4 Re 2018/2016) a obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ako zanikajúcej spoločnosti (konanie vedené pod sp. zn. 1 Re 2123/2016).

Sťažovateľka vo svojom návrhu, súčasťou ktorého bolo 23 príloh, uviedla, že 21. decembra 2016 bola ako nástupnícka spoločnosť zlúčená so zanikajúcou obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ], s právnymi účinkami k 31. decembru 2016, pričom zanikajúca spoločnosť [REDAKOVANÉ], mala byť vymazaná tiež k 31. decembru 2016. Návrh na výmaz tejto zanikajúcej spoločnosti, ktorého súčasťou bolo 9 príloh, bol podaný 22. decembra 2016 o 13.48 h.

Sťažovateľka uvádza, že podľa «§ 8 ods. 1) zákona č. 530/2003 Z. z. o Obchodnom registri: „Ak sú splnené podmienky podľa § 6 a 7, registrový súd vykoná zápis v lehote dvoch pracovných dní od doručenia návrhu na zápis... Ak návrh na zápis obsahuje deň, ku ktorému má byť navrhovaný údaj zapísaný, registrový súd zapíše údaj k tomuto dňu.“». Vzhľadom na uvedené mal okresný súd podľa sťažovateľky povinnosť vykonať zápis navrhovaných údajov najneskôr 27. decembra 2016 s právnymi účinkami k 31. decembru 2016. Okresný súd však napriek tomu, že boli splnené všetky zákonom požadované náležitosti na zápis k 31. decembru 2016, vykonal zápis až 3. januára 2017 „ku dňu

4.1.2017, čím porušil kogentné ustanovenia zákona č. 530/2003 Z. z. Obchodnom registri a týmto prieťahom v konaní spôsobil sťažovateľovi ujmu“.

Sťažovateľka uvádza, že neskorým zápisom jej vznikla finančná ujma spočívajúca v nasledovných priamych nákladoch:

1. zaplatenie daňovej licencie za zaniknutú spoločnosť v ďalšom účtovnom období v sume 480 €;
2. zaplatenie ekonóma a účtovníka zaniknutej spoločnosti za podanie daňového priznania v ďalšom účtovnom období v sume 100 €;
3. zaplatenie právneho zástupcu za vypracovanie zápisníc z rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia zaniknutej spoločnosti v ďalšom účtovnom období v sume 68 €;
4. podiel spoločníka zaniknutej spoločnosti na výhodách spoločnosti v sume 300 €;
5. náklady spojené s podanou sťažnosťou (cestovné Rožňava – Košice a späť) v sume 42 €. Celkovo je suma nákladov 990 €.

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha aj primeraného finančného zadostučinenia v tejto výške, teda 990 €, čo odôvodňuje tým, že „*predmet nesporového konania vo veci zápisu vo veciach obchodného registra v zmysle §§ 278 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. a §§ 8 a nasl. zákona č. 530/2003 Z. z. vedeného pod spis. zn. 4Re/2018/2016 sa dotkol majetkovej sféry sťažovateľa tým, že právne účinky navrhovaného zápisu nenastali ku dňu 31.12.2016, ale prešli do ďalšieho účtovného obdobia ku dňu 4.1.2017 spôsobené prieťahom registrového súdu“.*

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada vydať tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa Chocolate Patrik s.r.o., IČO: 46 284 761, Sídlo: Páterova 89/727, 048 01 Rožňava, spoločnosti zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka číslo: 28135/V na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod spis. zn. 4Re/2018/2016 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi Chocolate Patrik s.r.o., IČO: 46 284 761, Sídlo: Páterova 89/727, 048 01 Rožňava, spoločnosti zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka číslo: 28135/V priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 990,- EUR (slovom: deväťstodeväťdesiat EUR), ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu sťažovateľa.

3. Sťažovateľovi Chocolate Patrik s.r.o., IČO: 46 284 761, Sídlo: Páterova 89/727, 048 01 Rožňava, spoločnosti zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka číslo: 28135/V priznáva náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vo výške 120,64 EUR bez DPH plus 20 % sadzba DPH, t. j. spolu 144,77 EUR s DPH, ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku toho, že okresný súd nevykonal zápis údajov do obchodného registra v lehote stanovenej zákonom o obchodnom registri.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

Podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 225/05). Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02), alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

V tejto súvislosti ústavný súd tiež poukazuje na to, že podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03, II. ÚS 478/2010) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom, pozn.) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je totiž to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06, II. ÚS 622/2014).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 22. decembra 2016 osobne doručila okresnému súdu ako registrovému súdu návrh na zápis zmeny zapísaných údajov spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra. Podľa sťažovateľky mal okresný súd povinnosť vykonať zápis navrhovaných údajov najneskôr 27. decembra 2016 s právnymi účinkami k 31. decembru 2016. Okresný súd však vykonal zápis až 3. januára 2017 s právnymi účinkami k 4. januáru 2017. Sťažovateľka sťažnosť ústavnému súdu doručila 25. januára 2017, pričom na poštovú prepravu bola daná 23. januára 2017.

Ako z už uvedeného vyplýva, sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď okresný súd vo veci zápisu údajov do obchodného registra už nekonal, a teda ani nemohol byť porušovateľom sťažovateľkou označených práv.

Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorú ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na už uvedené, ako aj s prihliadnutím na judikatúru ústavného súdu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi uplatnenými v jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2017